

DE COMPUKIDS

Toneelstuk voor kinderen in drie bedrijven

door

NICO VAN DEN RAAD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE COMPUKIDS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO VAN DEN RAAD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Drie vriendinnen:

Esther

Silvia (verandert in Compukid 5)

Paula (verandert in Compukid 6)

Professor Mega Byte

Ka Kamera

Compukid 1

Compukid 2

Compukid 3

Compukid 4

Compie (Stem van de computer)

Alle rollen kunnen zowel door jongens/mannen als meisjes/vrouwen worden gespeeld. Afhankelijk van het aantal leden van een groep dat mee willen spelen kan het aantal COMPUKIDS eveneens worden uitgebreid.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Situatie: Speelplein in een stad

Stem van achter het doek: "Goed uitkijken en op het plein blijven!"

Silvia: Ja mama, nee mama, goed mama. Chips, ik mag ook nooit wat. *(volgende tekst naar zaal spelen)* Eerst wilde ik lekker met verf gaan spelen. Mocht niet. Mijn moeder is o zo bang dat ik knoei. Nou, en? Het is toch mijn kamer. Alsof ik altijd zit te knoeien. Nou ja, laatst heb ik per ongeluk een potje inkt omgegooid. Ik heb het zelf opgeruimd hoor. Prullenbak op de vlek en niemand ziet er wat van. Ik krijg er wat van. Ik vind dat niet eerlijk. Nee toch! Nou, dacht ik, dan ga ik een videotje kijken, die film van Alladin. Ik heb hem al tien keer gezien. Fout, fout. "Het is niet goed voor je ogen, als je zoveel T.V. kijkt". Nou zelf kijkt ze elke avond en ochtend, naar die stomme soapseries. En weet je, ze kijkt zelfs naar de herhalingen. Nee, zei ze; "Ga jij maar fijn buiten spelen; een beetje frisse lucht is goed voor je". Autostank zal ze bedoelen. Mijn moeder is best lief. Ze kan lekker koken. Helpt bij mijn huiswerk. Maar ze bemoeit zich overal mee.

Esther: Hai Sil.

Silvia: Ho, Esther. Wat kijk jij nijdig!

Esther: Ja, die stomme Pa van me. Weet je wat ik nou weer moest doen?

Silvia: Nee!

Esther: Mijn kamer opruimen.

Silvia: Moest dat?

Esther: Ja, hij vond het een rotzooi en dat hoort niet. Het is toch mijn kamer. Zelf laat hij overal kranten slingeren en zijn vieze sokken. Weet je wat ik ook zo vies vind. Als hij zijn tanden heeft gepoetst, vind ik de resten tandpasta in de wasbak.

Silvia: Ik vind altijd haren van mijn moeder in de wasbak, bah. Maar ik mag wel zelf weten wanneer ik mijn kamer opruim. Mijn moeder zegt: "Het is jouw kamer. Als jij in die troep wilt wonen, prima, moet jezelf weten, maar ik ruim het niet op". Alleen snoeppapiertjes en schillen moet ik opruimen. Dat is logisch, dat gaat liggen stinken.

Esther: Ik mag helemaal geen eten naar mijn kamer meenemen. Zo onhygiënisch!"

Silvia: Ik moet drie keer per dag mijn tanden poetsen.

Esther: Handen wassen voor het eten.

Silvia: "Dank u wel zeggen" als je iets krijgt.

Esther: Met mes en vork eten.

Silvia: Rechttop zitten.

Esther: Niet met volle mond praten.
Silvia: Niet morsen.
Esther: Niet van tafel tijdens het eten.
Silvia: Helpen opruimen.
Esther: Jas dicht voor je naar buiten gaat.
Silvia: Voeten vegen als je binnenkomt.
Esther: Niet schreeuwen.
Silvia: Nooit om een ijsje vragen.
Esther: Kinderen die vragen worden overgeslagen.
Silvia: Een koekje tegelijk pakken.
Esther: Ja en zelf snaaien ze de hele avond. Mijn vader pakt altijd een handvol pinda's. En als ik het doe? Wau. Lastig hoor ouders, al die waarschuwingen.
Silvia: He joh laten we maar gaan spelen, heb je zin in..

Deze scene al improviserend vorm geven: bedenken/ bekvechten/een keuze maken en dan gaan spelen.

Silvia: Heb jij gisteren de Play Back Show gezien?
Esther: Ja, weet je wie ik te gek vond (*zelf bedenken*).
Silvia: Die? Nou die vond ik helemaal niks, nee dan (*zelf bedenken*). Die waren het einde. Zo gaaf. Jammer dat die niet wonnen.
Esther: Ik zou zo graag aan zo'n show mee willen doen.
Silvia: Dat lijkt me het einde. Weet je, ik ben al een nummer aan het oefenen. Samen met Paula.
Esther: Wie doen jullie?
Silvia: (*zelf bedenken*).
Esther: Kunnen we niet iets met zijn drieën doen?
Silvia: Prima, als Paula dat ook wil.

Paula komt op met een casetterecorder/muziek aan.

SCENE 2

Silvia: Hai Paula. Ik vertel net aan Esther dat wij een Play Back nummer aan het oefenen zijn. Kunnen we niet iets met zijn drieën doen?

Paula: Lijkt me leuk. Maar bij mij thuis kunnen we niet oefenen. Ik heb weer eens ruzie gehad met mijn oudste broer. Die is maf. Zit altijd te studeren en dan moet mijn muziek altijd zachter. Anders kan hij zich niet concentreren. Mijn ouders zijn het met hem eens. Studeren is veel belangrijker dan naar muziek luisteren.

Esther: We kunnen toch ook buiten oefenen, hier in het park! Wie weet komen er mensen kijken, of worden we ontdekt en daarna heel beroemd. En dan gaan we over de hele wereld reizen.

Silvia: Ik wil later fotomodel worden.

Paula: Ik filmster.

Esther: Ik wil een meidenband oprichten. Mijn vader verklaart mij voor gek. Die zegt: "Je moet niet zo dromen, zorg nou maar eerst dat je een normaal beroep leert. b.v. secretaresse".

Paula: Mijn ouders willen dat ik verpleegkundige wordt, net als mijn moeder. Mij niet gezien, altijd met zieke mensen werken, niks dan ellende.

Silvia: Ik weet het nog niet hoor, mijn moeder zegt dat ik het zelf moet weten. Maar ik weet het gewoon nog niet.

Paula: Kom op meiden laten we een plan maken voor de Play Back Show. Wat denken jullie van (*zelf bedenken*).

Esther: Wou, te gek zeg.

Silvia: Dat lijkt me wel moeilijk hoor, die zijn zo goed, denk je dat wij dat ook kunnen.

Paula: Natuurlijk, we moeten wel flink oefenen. Wie heeft muziek van ze?

Esther: Ik. Ik ga het meteen halen. Ben zo terug. (*Esther weg*)

SCENE 3.

Paula: Kom Sil, laten wij ons nummer doen.

Silvia: OK.

Bandje aanzetten en beginnen, deze scene al improviserend vorm geven. Tijdens het dansen komen twee compukids op, die zich als robots gedragen. Een van de compukids kan voortdurend computertaal uitslaan b.v.: delete, error, shift, save, escape.

Kid1.: Wat is dit voor afschuwelijk gedrag!

Kid2.: Schandalig. *(Silvia en Paula hebben niets in de gaten, Kid 1 zet cassetterecorder uit)*

Paula: Wat moet dat, afblijven!

Kid2.: Weten jullie dat dit slecht voor jullie is.

Silvia: Wat is er mis mee om lekker te dansen op muziek?

Kid1.: Dit is geen muziek, dit is herrie, heel slecht voor je oren. En die bewegingen, walgelijk.

Paula: Jullie zijn droge pierlala 's. Wie zijn jullie eigenlijk?

Kid2.: Wij zijn compukids.

Kid1: Keurig.

Kid2: Beleefd.

Kid1: Rustig.

Kid2: Schelden niet.

Kid1: Maken nooit ruzie.

Silvia: Laat mij niet lachen, jullie zijn stijve harken. Donder op en laat ons verder spelen, OK.

Kid1: Stijve harken, opdonderen, wat een lelijke woorden gebruiken jullie. Jullie moeten nog veel leren.

Op de achtergrond verschijnt Ka Kamera met een fototoestel/een camera en een afstandsbediening. Hij bespiedt heimelijk het tafereel.

Paula: Wat moeten wij leren?

Kid1: Hoe jullie moeten dansen.

Silvia: Oh, ja, hoe moet dat dan?

Compukids, dansen: kalm, stijf en beschaafd.

Paula: Vinden jullie dat leuk? Wij doen het liever zo.

Paula en Silvia geven een demonstratie modern dansen. De

compukids kijken vol afschuw toe.

Silvia: Kom, proberen jullie het ook eens zo. Je zult zien dat je veel meer lol hebt.

Kid1: Nee, dat is niet gezond en zeer onbeschaafd. Daar doen wij niet aan mee. Weten jullie geen keurig spelletje?

Silvia: Wat denk je van 'tikkertje'?

Kid2: Tikkertje?

Kid1: Hoe gaat dat?

Paula: Weten jullie dat niet eens? Jullie moeten ook nog veel leren.

Silvia: Het gaat zo. Een van ons is de 'tikker'. Die moet proberen de anderen te tikken en die moeten dat juist proberen te voorkomen.

Kid1: En dat is leuk?

Paula: Ja. Laten wij het maar proberen. Ik ben de tikker. Ik tel tot drie en dan beginnen we. OK. Let op. Een, twee, drie! *(Silvia loopt hard weg, de compukids blijven staan)* Hé jullie moeten weglopen, ik kan jullie zo tikken. Daar is geen lol aan zeg.

Kid2: Hard weglopen?

Paula: Ja, anders word je getikt.

Kid1: Jullie zijn getikt. Als je hard loopt kun je vallen en je ernstig bezeren.

Kid2: En gaan zweten. Dan worden kleren vies. Nee dit vinden wij niet leuk. Weten jullie niet iets rustigers?

Paula: Weet je wat, gaan jullie maar ergens anders spelen. Laat ons lekker onze gang gaan. Silvia kom, we gaan verder.

Kid2: Het zal met jullie nog heel slecht aflopen. Wij gaan. Goedenmiddag

Kid1: Goedenmiddag.

Silvia en Paula: Doei, sukkels, veel plezier. *(compukids af)*

SCENE 4

Paula: Wat een mafketels zeg. Waar zouden die vandaan komen?

Silvia: Ik weet het niet, maar die zijn niet erg gezond in hun bovenkamer.
Ze zagen er ook zo raar uit.

Paula: Kom we waren net zo lekker bezig.

Paula en Silvia gaan verder met hun playbackshow. Ka Kamera komt te voorschijn met een videocamera in zijn handen, fototoestel om zijn nek/afstandsbediening bij de hand.

Ka: Fantastisch, fantastisch, geweldig, wat een talent. *(Paula en Silvia stoppen)*

Paula: Heb je het over ons?

Ka: Ja, ga verder. Jullie zijn zo goed.

Silvia: Wie bent u?

Ka: Ach , natuurlijk, ik zal me even voorstellen. Ik ben Ka Kamera, talentenjager voor Fantasiapark. Aangenaam kennis te maken. Wie zijn jullie?

Paula: Ik ben Paula.

Silvia: En ik Silvia.

Ka: Prachtige namen. Mag ik een opname van jullie maken?

Paula: Maar waarom wilt u dat?

Ka: Ik ben op zoek naar kandidaten voor onze Playbackshow in Fantasiapark. En jullie lijken mij uitermate geschikt.

Paula: Fantasiapark? Nooit van gehoord?

Ka: Fantasiapark is een nieuw pretpark speciaal voor kinderen. Daar kun je kijken naar de meest fantastische shows.

Paula: Net zo iets als Disneyworld?

Ka: Inderdaad, maar alle shows worden bij ons verzorgd door kinderen.

Silvia: En eh, u vindt ons goed genoeg voor een show in Fantasiapark?

Ka: Jullie zijn fantastisch.

Paula: Wat moeten wij doen?

Ka: Heel eenvoudig. Ik maak een opname van jullie, die laat ik aan mijn directeur zien en als hij jullie ook goed vindt, krijgen jullie een uitnodiging om naar ons pretpark te komen. Jullie mogen dan wonen op een groot kasteel. Alle kosten worden natuurlijk vergoed: eten, drinken, kleding. En..... jullie mogen gratis alle shows bijwonen. Nou wat vinden jullie daarvan.

Paula: Wat vind jij Silvia, zullen wij het doen?

Silvia: Ik weet het niet.

Paula: Het kan toch geen kwaad.

Silvia: Moeten we niet eerst met thuis overleggen?

Ka: Daar wordt voor gezorgd. Dat regel ik wel. Geen enkel probleem.

Silvia: Maar, ik wil toch liever..

Paula: Doe niet zo flauw. Laat die man nou gewoon een opname maken.
We kunnen altijd nog nee zeggen. Toe nou Sil.

Silvia: Ok. *(Silvia en Paula voeren hun nummer op. Ka maakt een opname)*

Ka: Geweldig, enig, te gek. Prima gedaan meiden. Wat zeg ik, sterren.
Zo en nu nog even een foto voor de P.R.

Ka zet de meisjes in een leuke pose en neemt een foto, Als de flits afgaat, bevriezen Silvia en Paula. Ka haalt twee petjes met antennes te voorschijn, zet deze de meiden op en pakt zijn afstandsbediening.

Ka: Ha, ha, te pakken. Wat een domme wichten. Die geloven ook alles. De baas zal tevreden zijn en ik krijg weer een beloning. Ik word nog eens rijk. En als ik heel rijk ben, dan ga ik lekker weg bij die vervelende professor met zijn mooie praatjes. Ka doe dit, Ka doe dat. Eerst even kijken of het werkt. *(Ka geeft Paula en Silvia allerlei opdrachten, deze scene al improviserend vorm geven)* Prima, dat werkt. Zo nu even die twee andere mafkezen halen. *(Ka zet ze alle vier in een rij)* En nu naar Professor Mega Byte. Mijn beloning halen. *(als Ka met de kids weg is, komt Esther op)*

SCENE 5

Esther: Hé, waar zijn ze nou gebleven? *(de kinderen vertellen wat er aan de hand is, Esther luistert, stelt vragen)* Ik ga ze achterna. Daar moet ik een stokje voor steken.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto